Något om avdrag för kostnader för rivning, evakuering och arkitektarbete

Av kammarrättsrådet Hans Bylin

Under rubriken "Avskrivningsunderlag för byggnad: evakuerings- och rivningskostnader?" upptogs i tidskriftens rättsfallsöversikt, s. 100 detta år, ett av regeringsrätten den 21 september 1967 avgjort mål, där omständigheterna var följande. En fastighetsförening, som redovisade 94 procent av inkomsten av fastigheten i förvärvskällan annan fastighet och återstoden i rörelse, vägrades att i avskrivningsunderlaget för byggnad inräkna kostnad för evakuering och rivning. Taxeringsintendentens ståndpunkt, som var att kostnad för att friställa tomt för bebyggelse skulle likställas med kostnad för marken, godtogs alltså av de dömande instanserna. Det bör emellertid framhållas att fastighetsföreningen köpt fastigheten i avsikt att riva den gamla byggnaden och därefter uppföra ett nytt hus. Man kan därför inte utan vidare dra den slutsatsen att utgången kommer att bli densamma för skattskyldig, som rivit en i en förvärvskälla använd byggnad och därefter uppfört en annan.

I den muntliga debatten har det emellertid framkommit att det finns förespråkare — om än som det förefaller fåtaliga — för att båda fallen skall behandlas lika. Måhända har denna inställning påverkats av att rättsfallet från den 21 september 1967 i Sv. Skattetidning 1967 s. 300 redovisats under följande, åtminstone till synes kategoriska rubrik "Avdrag för värdeminskning av byggnader. — Evakueringskostnader och rivningskostnader anses ej ingå i anskaffningsvärde för byggnad". Det framgår också av en till redaktionen inkommen skattefråga att osäkerhet om rivningskostnaders skattemässiga behandling råder. Eftersom man i detta fall inte kan ge ett uttömmande och alldeles entydigt svar i frågespalten kan det vara lämpligt att närmare undersöka lagstiftningen och tidigare rättsfall.

Rivningskostnad — utrangeringsavdrag

Ovannämnda rättsfall avsåg visserligen byggnad, huvudsakligen avsedd att användas i förvärvskällan annan fastighet, där avdrag för utrangering inte kan medges. Det är ändå anledning att först uppmärksamma stadgandet om avdrag för utrangering av byggnad i rörelse. Detta sammanhänger med att frågan om rivningskostnad skall likställas med kostnad för mark ofta kommer upp i samband med utrangering. Många drar härav den enligt min mening oriktiga slutsatsen att rivningskostnaden ingår i utrangeringsavdraget. En bidragande orsak härtill är avfattningen av sista stycket i p. 7 av anvisningarna till 29 § KL, vilket lyder:

"Utrangeras eller nedrives i rörelse använd byggnad, beträffande vilken den skattskyldige förebringar utredning om anskaffningsvärdet och i beskattningsavseende åtnjuta värdeminskningsavdrag, får avdrag ske för vad som återstår oavskrivet av anskaffningsvärdet, i den mån detta belopp överstiger vad som influtit

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

vid avyttring av byggnadsmaterialier o. dyl. i samband med utrangeringen eller rivningen."

Motsvarande föreskrift återfanns i den ursprungliga avfattningen av bestämmelsen om utrangering av inventarier i rörelse nämligen dåvarande p. 4 av anvisningarna till 29 § KL. Vid den tiden d. v. s. 1928 medgavs som bekant utrangeringsavdrag endast för inventarier i rörelse. Vid annan försäljning än i samband med utrangering av sådana tillgångar beskattades vinst endast om förutsättningar enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst förelåg. Då det nuvarande sista stycket i p. 7 av anvisningarna till 29 § fick sin nuvarande avfattning 1938 rådde samma inkomstbegrepp beträffande försäljning av fastigheter som 1928 gällde för inventarier. Trots detta fick sista stycket i nyssnämnda anvisningspunkt inte fullt samma avfattning som p. 4 av anvisningarna hade 1928. Ifråga om utrangering av inventarier hette det nämligen i 1928 års lagstiftning — "får avdrag äga rum för den ännu icke avdragna anskaffningskostnaden, i den mån denna återstående anskaffningskostnad överstiger vad som influtit vid försäljningen av den utrangerade tillgången."[1] Anledningen till skillnaden i avfattningen torde vara det förhållandet att utrangering av inventarier i rörelse ofta föranleder försäljning av den utrangerade tillgången medan utrangering av byggnad vanligtvis sker i samband med rivning.[2] Detta hindrar inte att utrangeringsavdrag kan erhållas om byggnad eller bebyggd fastighet säljs på grund av utrangeringen.[3]

Utrangeringen innebär inte något annat än att skattskyldig tillgodoförs avdrag för den oavskrivna delen av anskaffningsvärdet sedan detta minskats med vad som influtit vid försäljning av byggnadsmaterialier. Utrangeringsavdraget är alltså en specialform av avskrivning.[4] Den omständigheten att det kvarstående oavskrivna värdet skall minskas med ersättning vid försäljning av byggnadsmaterialier får antas bottna i att man endast äger rätt till avdrag för nettokostnaden d. v. s. kvarstående anskaffningsvärde minskat med vad som influtit vid försäljning av byggnadsmaterialier om och i den mån ersättningen överstigit rivningskostnaden.

Rivningskostnaden såsom sådan ingår enligt min mening inte i utrangeringsavdraget.[5] Om rivningskostnaden överstiger vad som influtit vid försäljning av byggnadsmaterialier kan man därför inte kompenseras genom ett förhöjt utrangeringsavdrag. I sådana fall talar man om "negativt skrotvärde".[6]

Det förhållandet att "negativt skrotvärde" inte inbegrips i utrangeringsavdraget utesluter i och för sig inte avdrag. Men avdragsrätten måste i så fall grundas på att kostnaden för "negativt skrotvärde" kan anses utgöra kostnad för intäkternas förvärvande och bibehållande. Så t. ex.

[1] I samband med uppmjukningen av reglerna för värdeminskningsavdrag för inventarier i rörelse ändrades bestämmelsen 1938 varvid den fick sin plats i p. 3 d) i anvisningarna till 29 §.

[2] Jfr Edward Andersson, Resultatutjämning vid inkomstbeskattningen, Helsingfors 1962, s. 290 not 87.

[3] Jfr K. G. A. Sandström, Om beskattning av inkomst av rörelse, 3:e upplagan s. 447.

[4] Jfr förut anmärkt arbete av Andersson s. 288.

[5] Jfr dock de B. af Klercker, Resultatutjämning mellan olika beskattningsår, 1948, s. 213.

[6] Se förut anmärkt arbete av Andersson s. 288.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

torde avdragsrätt föreligga om man i rederirörelse haft kostnad för bärgning och upphuggning av ett strandat träfartyg. Det ligger väl i öppen dag att en sådan kostnad avser driftförlust. Om och i vilken mån avdragsrätt föreligger för kostnader vid rivning av byggnad med "negativt skrotvärde" är en mer komplicerad fråga (se nedan).

Kostnad för rivning av byggnader kan lämpligen indelas i följande grupper: 1) Rivning av byggnad, som köpts för att rivas och ersättas med annan byggnad, 2) rivning av en i skattskyldigs förvärvskälla använd byggnad, som skall ersättas med annan byggnad och 3) rivning av en i skattskyldigs förvärvskälla använd byggnad, som inte skall ersättas.

1) Rivning av byggnad, som köpts för att rivas och ersättas med annan byggnad

Om man köper en fastighet i avsikt att mer eller mindre omedelbart riva befintlig bebyggelse för att sedan bygga nytt utgör den gamla bebyggelsen en belastning på fastighetens markvärde. Detta är särskilt framträdande om äldre bebyggelse är rivningsmogen. Man kan säga att säljaren övervältrar rivningskostnaden på köparen och får i motsvarande mån lägre pris. Köparens kostnad för rivningen måste därför anses såsom en kostnad för att få marken i lämpligt skick för uppförande av den nya byggnaden. Denna kostnad är därför en på marken belöpande, ej avdragsgill kostnad. Såsom exempel kan nämnas det ovan angivna rättsfallet från den 21 september 1967 angående Fastighetsföreningen Lärjungen nr 1. På grund av att rivningskostnaden likställdes med markkostnad fick föreningen inte räkna in denna kostnad i den nya byggnadens anskaffningsvärde.

Nu kan det kanske invändas att föreningen istället bort yrka avdrag såsom för direkt omkostnad. Bortsett från att det är ytterst osäkert om rivningskostnad kan omkostnadsföras direkt, mer härom längre fram, hade detta inte kunnat hjälpa föreningen eftersom kostnaden ansågs belöpa på marken. Om rivningskostnaden verkligen varit avdragsgill såsom direkt omkostnad får man anta att regeringsrätten rättat till förhållandet. Eftersom rivningskostnaden uppkommit under ett tidigare beskattningsår torde 105 § TF ha varit tillämplig.

Det finns också en del äldre rättsfall, som brukar åberopas beträffande rivningskostnader, nämligen RÅ 1943 Fi 637, 1945 Fi 464 och 1946 Fi 692. Samtliga dessa fall gällde utrangeringsavdrag och inte avdrag för rivningskostnad. Anledningen till att avdrag vägrades var att de skattskyldiga köpt fastigheterna i avsikt att omedelbart ersätta befintliga byggnader med ny bebyggelse. Såsom nämnts är utrangering och rivningskostnad föranledd av "negativt skrotvärde" två skilda saker. Om man emellertid inte får avdrag för utrangering då köpeskilling likställs med markkostnad kan man inte heller få avdrag för rivningskostnad. Det är därför inte alldeles opåkallat att åberopa dessa fall även beträffande sådan rivningskostnad, som avses vid 1).

Det blir anledning att återkomma till de tre rättsfallen i nästa avsnitt. Men redan nu kan det vara lämpligt att närmare redogöra för omständigheterna i det första fallet, RÅ 1943 Fi 637, som gällde Aktiebolaget Stockholms-Tidningen. Bolaget hade köpt en fastighet i avsikt att omedelbart efter förvärvet ersätta byggnaden med ett nytt hus. På grund av att stadsplanen för kvarteret inte var fast-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

ställd uppsköts rivnnigen och den gamla byggnaden kom att några år användas i bolagets rörelse. Bolaget yrkade utrangeringsavdrag med ett belopp, som motsvarade bortskrivningen av det av bolaget vid förvärvet uppskattade värdet av byggnaden. Bolaget framhöll att detta värde inte överstigit vad bolaget sedermera efter avdrag för rivningskostnaderna fått för byggnaden (byggnadsmaterialier). Det bör emellertid framhållas att bolagets yrkande inte till någon del omfattade rivningskostnader. Mot bolagets yrkande invändes det att byggnaden fick anses värdelös vid köpet av fastigheten. Anledningen till att utrangeringsavdrag vägrades måste antas ha varit den omständigheten att köpeskillingen i dess helhet ansågs belöpa på marken samt att det förhållandet att bolaget kunnat nyttja byggnaden provisoriskt inte kunde föranleda ett annat betraktelsesätt.

Med hänvisning till att yrkat utrangeringsavdrag inte omfattade rivningskostnad kan man naturligtvis invända att utgången i målet inte utesluter att bolaget vid ett senare beskattningsår skulle ägt rätt att räkna in rivningskostnaden i den nya byggnadens anskaffningsvärde.[7] För att en sådan tolkning skall verka plausibel fordras det nog att grunden till att utrangeringsavdrag vägrades var att byggnaden vid förvärvet visserligen haft ett visst — om än mindre — värde men att detta inte kunde beräknas eller styrkas. Men efter tillkomsten av rättsfallet från den 21 september 1967 angående Fastighetsföreningen Lärjungen nr 1, som enligt uppgift lär komma att återges i referatsamlingen i regeringsrättens årsbok, har en sådan tolkning endast akademiskt intresse.

[7] B. af Klercker har varit inne på den tankegången, se förut anmärkt arbete s. 212 not 5.

2) Rivning av en i den skattskyldiges förvärvskälla använd byggnad, som skall ersättas med annan byggnad

Såsom nämnts anser en del att rivningskostnad också belöper på marken då skattskyldig rivit en i hans förvärvskälla använd byggnad och därefter uppför ett nytt hus. Rivningskostnaden skulle alltså inte vara avdragsgill i den mån den överstiger vad som influtit vid försäljning av byggnadsmaterialier. Företrädarna för den uppfattningen, som måste anses oriktig, åberopar ibland förenämnda rättsfall RÅ 1943 Fi 637, 1945 Fi 464 och 1946 Fi 692. Man förbiser därvid betydelsen av den omständigheten att de skattskyldiga i dessa fall köpt med avsikt att riva den äldre bebyggelsen och därefter uppföra nya byggnader, som skulle användas i rörelsen. Under sådana omständigheter ligger det givetvis nära till hands att anse att förvärvskostnaden belöper på marken.

Om man däremot investerat både i mark och byggnad och denna därefter använts i rörelsen ligger emellertid saken annorlunda till. Det förefaller orimligt om man vid en framtida utrangering skulle räkna med ytterligare ej avdragsgill markkostnad. Rivningskostnaden får istället anses motsvara en kostnad för förvärvande av de framtida intäkter, som den nya byggnadens användning i rörelsen kan väntas medföra. I så fall bör väl rivningskostnaden inräknas i den nya byggnadens anskaffningsvärde. Detta bestyrks av utgången i rättsfallet RÅ 1942 ref 19, där rivningskostnaderna för en silo och en jäsningskällare fick inräknas i avskrivnings-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

underlaget för byggnader.[8] Målet avsåg visserligen 1938 års taxering d. v. s. 1938 års lagstiftning om utrangeringsavdrag för byggnader hade inte trätt i kraft. Den omständigheten torde emellertid inte förringa betydelsen av rättsfallet.

Om den här hävdade uppfattningen att rivningskostnader föranledda av "negativt skrotvärde" inte inbegrips i utrangeringsavdraget är riktig innebär detta att skattskyldig inte kan kompenseras för sådana rivningskostnader på annat sätt än ovan angivits d. v. s. de får räknas in i den nya byggnadens anskaffningsvärde. För den händelse att dessa kostnader enligt gällande rätt får beaktas vid beräkning av utrangeringsavdrag torde skattskyldig kunna välja mellan aktivering eller direkt avdrag. Att en sådan rätt finns eller att rivningskostnad eljest är avdragsgill såsom direkt omkostnad saknar stöd i rättspraxis och förefaller osannolikt. Jämför emellertid nedan vid 3).

Får man också i annan förvärvskälla än rörelse räkna in rivningskostnad i den nya byggnadens anskaffningsvärde?

Utrangeringsavdrag för byggnad medges som bekant blott i rörelse och i jordbruk, vars inkomst redovisas enligt bokföringsmässiga grunder. Om rivningskostnad inte inbegrips i utrangeringsavdraget — i vidare mån än att den avräknas mot ersättning för byggnadsmaterialier — utgör grunden för avdragsrätt den omständigheten att denna kostnad avser kostnad för uppförande av den nya byggnaden. I så fall borde den räknas in i anskaffningsvärdet för ny byggnad också i annan förvärvskälla än rörelse och bokföringsmässigt redovisat jordbruk t. ex. annan fastighet, vars inkomst inte redovisas enligt villaschablonen. Eftersom detta påstående inte kan beläggas med rättsfall är det emellertid inte fullt klart om det är tillåtet enligt svensk rätt.[9]

3) Rivning av byggnad, som inte skall ersättas

Följden av att utrangeringsavdraget, bortsett från avräkningsförfarandet, inte kan anses omfatta rivningskostnader blir att — om ny byggnad inte uppförs — man i regel inte kan få avdrag för rivningskostnader i annan form än vid beräkning av realisationsvinst vid en framtida försäljning av fastigheten. Om man behåller fastigheten torde nämligen kostnaden för rivningen och uppstädningen efter denna nästan undantagslöst anses såsom ej avdragsgill kostnad för marken. För den händelse byggnadsmarken inrättas till parkeringsplats eller annan markanläggning torde rivningskostnaden i sin helhet anses såsom kostnad för markanläggning. Bortsett från

[8] Det var emellertid en annan fråga, som föranledde att målet återgavs i referatavdelningen.

[9] Det förefaller nämligen som om rörelseidkare i rättstillämpningen behandlas välvilligare än andra näringsidkare även i sådana fall då rätt till avdrag ytterst grundar sig på 20 §:ns stadgande om avdrag för omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande. Jfr t. ex. rättsfallet RÅ 1945 ref 18, där ett rörelsedrivande bolag fick avdrag för kostnad för inteckningsstämpel. Kostnaden var föranledd av lån, som bolaget upptagit för att uppföra ny kvarnanläggning. Samma rätt till avdrag för kostnad för inteckningsstämpel borde också föreligga vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och åtminstone sådan annan fastighet, vars inkomst inte redovisas enligt villaschablonen. Så blev också utgången i åtskilliga rättsfall, t. ex. RÅ 1949 Fi 154 och 1020 samt 1958 Fi 2427. I det senare fallet var emellertid två ledamöter skiljaktiga. Anledningen härtill lär ha varit att de inte ville medge avdrag för kostnad för inteckningsstämpel i annan förvärvskälla än rörelse. – Jfr också det i SN 1967 s. 179 anmärkta rättsfallet RÅ 1964 Fi 1786.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

skogsbilvägar och täckdikningsanläggningar är som bekant kostnad för markanläggning för närvarande inte ens avdragsgill i form av värdeminskningsavdrag.[10]

Undantagsvis torde emellertid rivningskostnad kunna anses såsom utgift för intäkternas förvärvande och bibehållande. T. ex. rivning av en på plintar uppförd byggnad, som lämnat markytan i så måtto intakt att densamma efter rivningen utan särskild kostnad kan användas såsom upplagsplats.

Det bör emellertid understrykas att den här hävdade uppfattningen — att utrangeringsavdrag inte kan medges för större belopp än vad som motsvarar byggnadens oavskrivna värde — är omstridd. Det kan också inte utan fog påstås att utrangeringsavdraget borde ha den vidare ramen.

Professor Åke Hellner uttalar sig (Bolagsbildning ur skatterättslig synvinkel, s. 119) visserligen inte om hur utrangeringsbegreppet skall tolkas men framhåller att begreppets innebörd är oklar. Denna oklarhet påpekas också av professor Carsten Welinder (Sv. Skattetidn. 1965 s. 110—115).

Dr Bertil af Klercker (Resultatutjämning mellan olika beskattningsår s. 112—113) anser att man har rätt att räkna in rivningskostnad i utrangeringsavdraget om ny byggnad inte skall uppföras. Han framhåller dessutom att rivningskostnad lämpligen bör inbegripas i utrangeringsavdraget också i det fall ny byggnad uppförs.

Anledningen till osäkerheten om utrangeringsbegreppets innebörd torde vara det tidigare omnämnda förhållandet att ersättning för byggnadsmaterialier enligt p. 7 anvisningarna till 29 § KL skall avräknas från byggnadens oavskrivna värde. Härav följer emellertid inte att sådan ersättning generellt skall betraktas såsom intäkt av rörelse (jfr RÅ 1952 Fi 1208). Om t. ex. en entreprenör åtar sig att riva en i en skattskyldigs rörelse taxeringsmässigt avskriven byggnad och därvid betalar 5.000 kronor för byggnadsmaterialierna, lär ersättningen blott kunna beskattas enligt reglerna om realisationsvinst. Antag att rörelseidkaren river samma byggnad i egen regi för en kostnad av 2.000 kronor och därefter säljer byggnadsmaterialierna för 7.000 kronor. I ett sådant fall kan han inte beskattas för vinsten genom rivningen såsom för inkomst av rörelse. Då ersättningen för byggnadsmaterialier inte utgör intäkt av rörelse kan rivningskostnaden rimligtvis inte heller utgöra omkostnad i rörelsen.[11] Antag istället att det av samma byggnads anskaffningsvärde oavskrivet kvarstår 100.000 kronor men att förhållandena i övrigt är desamma som i det sista exemplet. Eftersom den skattskyldige vid utrangeringen inte bör få avdrag för mer än nettokostnaden för byggnadens anskaffningsvärde blir utrangeringsavdraget 95.000 kronor [100.000—(7.000—2.000)]. Ur företagsekonomisk synpunkt kan man givetvis anse att rivningskostna-

[10] Se SN 1967 s. 426–428. – Företagsbeskattningsutredningens i dagarna väntade delbetänkande kan emellertid tänkas innehålla förslag om införande av rätt till avdrag för värdeminskning av markanläggningar.

[11] I ett sådant fall skall vinsten på grund av rivningen beskattas enligt reglerna för realisationsvinst. Om ägaren river och sedan säljer rivningsmassan bör fem-årsfristen gälla eftersom försäljningen avser lös egendom. För det fall fastighetsägaren upplåter rivningen till en entreprenör lär reglerna om beräkning av realisationsvinst vid försäljning av fastighet gälla. Även om man inte med sakrättslig verkan kan sälja en byggnad utan att samtidigt överlåta marken uppkommer nämligen obligationsrättsliga verkningar. Jfr K. Olov Andersson och Folke Nilsson, Deklarationshandbok för lantbrukare, 6:e upplagan s. 32.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

derna borde inräknas i utrangeringsavdraget, då kostnaden överstiger ersättningen för byggnadsmaterialierna. Den ståndpunkten saknar emellertid stöd i KL.

Om man ej uppför en ny byggnad istället för den rivna får man därför anta, att rivningskostnader föranledda av "negativt skrotvärde" inte beaktas på annat sätt än vid beräkning av realisationsvinst vid framtida försäljning. Däremot kan sådan kostnad inräknas i anskaffningsvärdet för ny byggnad, som ersatt den rivna.[12] Härvid bortses från rivningskostnader föranledda av brand o. d., i vilka fall speciella gränsfrågor kan uppkomma.

Evakueringskostnader

Om en fastighetsägare bygger om ett hyreshus och utger ersättning till hyresgäster för att de möjliggjort ombyggnaden genom att frånträda nyttjanderätten till hyrda lokaler anses ersättningen såsom en kostnad för ombyggnaden. Se t. ex. RÅ 1949 Fi 90. Fastighetsägaren, som yrkat avdrag för ersättningen såsom för direkt omkostnad, vägrades avdrag.

Vid partiell ombyggnad torde fastighetsägaren kunna räkna in sådan ersättning i avskrivningsunderlaget för byggnaden om förhållandena i övrigt är sådana att avdrag för värdeminskning får beräknas på anskaffningsvärdet (jfr SN 1967 s. 178—179). För det fall evakuering sker i samband med att ett hus rivs och ersätts med ett nytt bör evakueringskostnaden d. v. s. ersättningen till hyresgästerna få inräknas i den nya byggnadens anskaffningsvärde. Detta gäller emellertid inte undantagslöst. Köper skattskyldig t. ex. ett hyreshus i avsikt att riva och därefter uppföra en ny byggnad får evakueringskostnaden, enligt vad anförts ovan vid 1), anses såsom en kostnad för marken. Med hänsyn till omständigheterna i rättsfallet från den 21 september 1967 angående Fastighetsföreningen Lärjungen nr 1 får det därför anses följdriktigt att evakueringskostnaden inte fick räknas in i den nya byggnadens anskaffningsvärde.

Arkitektkostnader

Kostnad för arkitektarbete m. m. vid om- eller nybyggnad företer skattmässigt stora likheter med rivningskostnader. Om t. ex. nybyggnad kommer till stånd borde arkitektkostnaden få inräknas i den nya byggnadens anskaffningsvärde. Även om skattskyldig haft kostnader för flera olika ritningsförslag, t. ex. på grund av utlyst arkitekttävlan, borde dessa utgifter inräknas i byggnadens anskaffningsvärde. En förutsättning för aktiveringen av kostnaderna är dock att ny- eller ombyggnad överhuvud ägt rum. På sådant sätt har rättsfallet RÅ 1954 Fi 1704 tolkats i Sv. Skattetidnings rättsfallshäfte, RR-utslag 1954 s. 7. Frågan var dock inte på sin spets i regeringsrätten.

Då möjlighet att aktivera arkitektkostnad saknas — därför att någon ny byggnad inte kommit att uppföras — betraktas kostnaden såsom kapitalförlust och avdrag medges inte i förvärvskällorna jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse. Se RÅ 1959 ref 27 (SN 2960 s. 112), 1952 Fi 1320, 1955 Fi 1253 och 1957 Fi 349.

Under vissa förutsättningar kan emel-

[12] Jfr RÅ 1945 Fi 1148 (GRS 1:a uppl. s. 322) där avdrag vägrades för kostnad för rivning av ett torn.

[13] Motsvarande rättsläge råder i Tyskland där rivningskostnader endast för tillfälliga byggnader får dras av såsom direkt kostnad. Se Blümich–Falk, Einkommensteuergesetz, 1964, s. 573 ff.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07

lertid avdrag medges för sistnämnda slag av kostnad vid beräkning av realisationsvinst vid framtida försäljning av fastigheten. T. ex. om ritningar och utredningar, som övertagits av den nye ägaren, kan tänkas ha påverkat fastighetens värde, se t. ex. RÅ 1955 Fi 2118. I detta fall hade köparen erhållit ritningar och handlingar för byggnadslov. Liknande utgång förekom i RÅ 1952 Fi 910.

REGISTER till SKATTENYTT

för åren 1963–1967

samt

Register till

Meddelanden från Riksskattenämnden för åren 1952–1967

Registret, som omfattar 96 sidor och har utarbetats av K G Skoog och H Thorell, är upplagt efter samma principer som tidigare, omfattar sålunda

1. Sak- och författarregister i alfabetisk ordning efter innehåll och författarnamn;
2. Alfabetiskt register över refererade rättsfall från Regeringsrätten;
3. D:o från Kammarrätten;
4. D:o m. m. avseende källskatten;
5. Register avseende div. föreningsärenden;
6. Meddelanden från Riksskattenämnden, likaledes alfabetiskt registrerade, under särskilda avdelningar för dels serie I angående andra frågor än som berör den allmänna varuskatten, dels serie II angående den allmänna varuskatten.

Pris kr 13: – exkl oms kr 1: 45

Skicka in det i detta nummer bifogade beställningskortet, SKATTENYTT betalar portot, och Ni har registret i Er hand inom ett par dagar. Vid förskottslikvid översänder vi registret portofritt.

SKATTENYTT · Expeditionen
Box 5. 793 00 LEKSAND
Tel. 0247/104 30

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:17:07